

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 17.7.2006
KOM(2006) 397 lopullinen

2006/0129 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

**ympäristölaatonormeista vesipolitiikan alalla sekä direktiivin 2000/60/EY
muuttamisesta**

(komission esittämä)

{KOM(2006) 398 lopullinen}
{SEK(2006) 947}

PERUSTELUT

1) EHDOTUKSEN TAUSTA

- **Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet**

Pintavesien kemiallinen pilaantuminen voi häiritä vesiekosysteemeitä ja aiheuttaa luontotyyppien ja biologisen monimuotoisuuden häviämistä. Pilaavat aineet voivat kerääntyä ravintoketjuun ja aiheuttaa vahinkoa eläimille, jotka syövät pilaantuneita kaloja. Ihmiset altistuvat pilaaville aineille vesiympäristön välityksellä ravintona käytettävien kalojen ja äyriäisten, juomaveden ja mahdollisesti vapaa-ajan toimintojen kautta. Pilaavia aineita voi löytyä ympäristöstä vuosia sen jälkeen, kun ne on kielletty. Jotkin aineet voivat siirtyä pitkiä matkoja, ja niitä voi löytyä syrjäisiltäkin alueilta.

Pilaavia aineita voi päästä ympäristöön monista erilaisista lähteistä (esim. maatalous, teollisuus, poltto). Pilaavat aineet voivat olla tuotteita tai tahattomia sivutuotteita, ne voivat olla peräisin vanhoista lähteistä tai niitä voidaan käyttää päivittäin kotitaloustuotteissa.

Vesipolitiikan puitedirektiivin 2000/60/EY 16 artiklassa säädetään strategiasta, jolla torjutaan vesien kemiallista pilaantumista. Ensimmäisenä tämän strategian mukaisena toimenä vahvistettiin prioriteettiaineiden luettelo (päätos 2455/2001/EY), jossa yksilöitiin 33 ongelmallista ainetta yhteisön tasolla. Tämän ehdotuksen tarkoituksena on asettaa ympäristölaatunormit ja varmistaa siten korkeatasoinen suojelu niiltä riskeiltä, joita nämä 33 prioriteettiainetta ja tietyt muut pilaavat aineet aiheuttavat vesiympäristölle tai sen välityksellä. Tarvittavasta päästöjen hallinnasta on säädetty useissa yhteisön säädöksissä viime vuosina.

- **Yleinen tausta**

Yhteisö antoi ensimmäisen kerran lainsäädäntöä vesien kemiallisesta pilaantumisesta vuonna 1976 (tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta annettu direktiivi 76/464/ETY). Vuosina 1982–1990 annettiin useita johdannaisdirektiivejä, joissa vahvistettiin päästöjen raja-arvot ja ympäristön laatutavoitteet 18 pilaavalle aineelle (katso jäljempänä).

Vesipolitiikan puitedirektiivissä esitettiin ajantasaistettu, kattava ja tehokas strategia pintavesien kemiallisen pilaantumisen torjumiseksi. Vesipolitiikan puitedirektiivillä kumotaan direktiivi 76/464/ETY siirtymäkauden jälkeen, mutta siinä ei säädetä niin sanottujen johdannaisdirektiivien kumoamisesta. Puitedirektiivin 16 artiklan mukaan komission on tehtävä ehdotus erityisiksi toimenpiteiksi sellaisten yksittäisten pilaavien aineiden tai aineryhmien aiheuttaman veden pilaantumisen ehkäisemiseksi, joista vesiympäristölle tai vesiympäristön välityksellä aiheutuva riski on merkittävä. Ensimmäisenä toimenä tehtiin päätös 2455/2001/EY, jolla korvataan komission vuonna 1982 antama luettelo. Seuraavaksi komissiolta edellytettiin ehdotuksia näiden prioriteettiaineiden laatunormeiksi (16 artiklan 7 kohta) ja päästöjen hallintatoimiksi (16 artiklan 6 ja 8 kohta). Tällä ehdotuksella pannaan täytäntöön mainittu vaatimus lukuun ottamatta päästöjen hallinnan lisätoimia (katso lisätietoja jäljempänä). Lisäksi tämä ehdotus sisältää johdannaisdirektiivien 82/176/ETY, 83/513/ETY, 84/156/ETY, 84/491/ETY ja 86/280/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä

88/347/ETY, ja 90/415/ETY kumoamisen.

- **Voimassa olevat aiemmat säännökset**

Vesipolitiikan puitedirektiivissä luodaan yleiset puitteet strategialle, jolla pyritään suojelemaan pintavesiä pilaantumiselta. Alaa koskevalla aiemmalla lainsäädännöllä, direktiivillä 76/464/EY ja siihen liittyvillä johdannaisdirektiivillä (katso edellä) säännellään samanlaisia näkökohtia kuin tällä ehdotuksella. Kyseessä olevat pilaavat aineet eivät kuitenkaan ole täsmälleen samoja, ja on tarpeen ottaa huomioon tieteellinen ja tekninen edistyminen.

- **Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin**

Kuudennessa ympäristöä koskevassa yhteisön toimintaohjelmassa prioriteettiaineita koskevat toimenpiteet on määritetty ensisijaiseksi toimeksi (katso päätöksen 1600/2002/EY 7 artiklan 2 kohdan e alakohta). Tämän ehdotuksen tavoitteena on suojella ja parantaa ympäristön laatua kestävän kehityksen periaatteen mukaisesti. Lisäksi ympäristölaatuunormeja koskevalla ehdotuksella pyritään yhdenmukaistamaan taloudelliset edellytykset sisämarkkinoilla, koska tämänhetkiset kansalliset ympäristölaatuunormit vaihtelevat huomattavasti.

Lisäksi ehdotuksessa ja siihen liittyvässä tiedonannossa otetaan kaikilta osin huomioon yhteisön muun lainsäädännön tavoitteet ja säännökset ja erityisesti kemikaalipolitiikka (esimerkiksi REACH-järjestelmä ja torjunta-ainedirektiivi), IPPC-direktiivi ja teemakohtaiset strategiat (erityisesti meripolitiikkaa ja torjunta-aineiden kestävää käyttöä koskevat strategiat). Kaikki nämä ja muut yhteisön säädökset sisältävät päästöjen hallintatoimia vesipolitiikan puitedirektiivin 16 artiklan 6 kohdassa ja 16 artiklan 8 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä.

2) **KUULEMISET JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI**

- **Intressitahojen kuuleminen**

Kuulemismenettely, tärkeimmät kohderyhmät ja yleiskuvaus vastaajista

Komissio on vuodesta 2001 alkaen kuullut kaikista ehdotukseen liittyvistä näkökohdista sidosryhmiä edustavaa neuvoa-antavaa asiantuntijafoorumia (Expert Advisory Forum on Priority Substances). Foorumiin on osallistunut asiantuntijoita jäsenvaltioista, teollisuudesta ja ympäristöjärjestöistä. Kuuleminen vastaa hyvin vesipolitiikan puitedirektiivin 16 artiklan 5 kohtaa, jossa edellytetään tämäntyypistä kuulemista. Kuulemisprosessin aikana on järjestetty 16 kokousta ja useita kirjallisia lausuntokierroksia.

Tiivistelmä vastauksista ja siitä, miten ne on otettu huomioon

Kokousten pöytäkirjojen lisäksi näiden kuulemisten tulokset esitetään useissa tausta-asiakirjoissa, jotka koskevat seuraavia aiheita:

1. Ympäristölaatuunormien määrittämiseen ja ainekohtaisten tietolomakkeiden laatimiseen käytettävät menetelmät.

2. Mietintö pilaantumisen hallintatoimista, mukaan luettuina lähteiden arviointiin käytettävät lomakkeet sekä taulukot yhteisön toimista kunkin aineen osalta.
3. Analyysia ja seuranta käsittelevän asiantuntijaryhmän raportti.
4. Raportti vaarallisten prioriteettiaineiden yksilöimisestä.
5. Tutkimusraportti pilaantumisen hallintatoimien mahdollisista taloudellisista vaikutuksista.
6. Tutkimusraportti ympäristölaatonormeista – niiden noudattamisaste ja niiden noudattamisesta saatavat hyödyt.

Lisäksi komissio kuuli neuvoa-antavaa asiantuntijafoorumia direktiiviluonnoksesta kesäkuussa 2004. Lisätietoja saaduista kommentteista ja siitä, missä laajuudessa ne on otettu huomioon, esitetään tiivistetysti tähän asiakirjaan liittyvässä vaikutusten arvioinnissa (SEK(2006) 947, 17.7.2006).

- **Asiantuntijatiedon käyttö**

Lähteenä olleet tieteenalat ja asiantuntemuksen alat

Jäsenvaltioiden ja teollisuuden tieteellisiä asiantuntijoita kuultiin säännöllisesti neuvoa-antavan asiantuntijafoorumin kautta. Lisäksi kuultiin myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevää tiedekomiteaa (SCTEE) ympäristölaatonormien määrittämisestä. (SCTEE hyväksyi lopullisen lausuntonsa 43. täysistuntokokouksessa 28. toukokuuta 2004.) Tämä lausunto on otettu huomioon ympäristölaatonormien arvojen viimeistelyssä, ja asiasta on tarkempaa tietoa ympäristölaatonormeja koskevassa raportissa ja yksittäisissä tietolomakkeissa.

Käytetty menettely

Neuvoa-antava asiantuntijafoorumi kokoontui säännöllisesti vuosina 2001–2004. Lisäksi järjestettiin laajempi kirjallinen kuuleminen. Lopuksi pyydettiin tiedekomitean lausunto muodollisten menettelyjen mukaisesti.

Tärkeimmät organisaatiot ja asiantuntijat, joita on kuultu

Ehdotusta valmisteltaessa on säännöllisesti kuultu EU:n 25 jäsenvaltion, ehdokasmaiden ja Norjan tieteellisiä ja teknisiä asiantuntijoita, joiden alana on kemiallinen pilaantuminen yleensä, analyysi ja seuranta, päästöjen hallintatoimet, ympäristölaatonormit, olemassa olevien kemikaalien valvonta (asetuksen 793/93 mukaisesti) sekä kasvinsuojeluaineet (91/414/ETY). Lisäksi prosessin aikana on kuultu teollisuuden tutkijoita ja asiantuntijoita (EUREAU, CEFIC, Eurochlor, ECPA, Eurometaux ja UNICE) sekä ympäristöjärjestöjen (WWF, EEB) asiantuntijoita. Kyselylomake mahdollisten ehdotusten taloudellisista vaikutuksista lähetettiin 43 suurelle teollisuuden järjestölle.

Tiivistelmä saaduista ja huomioon otetuista asiantuntijalausunnoista

Vaarallisten aineiden aiheuttamien vakavien riskien mahdollisuudesta ja näiden riskien peruuttamattomista seurauksista vallitsee laaja yksimielisyys.

Sallittuun enimmäispitoisuuteen perustuva ympäristölaatinormi laadittiin, jotta voitaisiin välttää ekosysteemeille aiheutuvat peruuttamattomat seuraukset, jotka johtuvat akuutista altistumisesta lyhyellä aikavälillä. Vuosikeskiarvona ilmaistu ympäristölaatinormi laadittiin puolestaan, jotta voitaisiin välttää peruuttamattomia seurauksia pitkällä aikavälillä. Tosin kuten SCTEE on tuonut esiin, myös akuutilla altistumisella voi olla pitkäaikaisia seurauksia. SCTEE kehotti myös käyttämään tuoreimpia tieteellisiä tietoja ja varmistamaan yhdenmukaisuuden muiden riskienarviointimenetelmien kanssa sekä antoi erityisiä neuvoja yksittäisistä aineista.

Lisäksi kesäkuussa 2004 järjestetty direktiiviluonnosta koskenut laaja yleinen kuuleminen johti siihen, että ehdotusta tarkistettiin päästöjen uusien hallintatoimien osalta pääasiassa kustannussyistä. Kuuleminen osoitti, että kustannustehokkain tapa saavuttaa prioriteettiaineita koskevat tavoitteet on se, että jäsenvaltiot päättävät toimenpiteiden tasosta ja yhdistelmästä pääasiassa voimassa olevan EU:n lainsäädännön perusteella.

Asiantuntijalausuntojen julkistaminen

Kaikki edellä mainitut asiakirjat ovat saatavissa osoitteessa

europa.eu.int/comm/environment/water/water-dangersub/pri_substances.htm

SCTEE:n lausunto on saatavissa osoitteessa

http://europa.eu.int/comm/health/ph_risk/committees/sct/sct_en.htm

• **Vaikutusten arviointi**

Vaikutusten arvioinnin yhteydessä tarkasteltiin kolmea vaihtoehtoa. Ensimmäisenä vaihtoehtona oli se, ettei tehtäisi uutta ehdotusta vaan lisäsääntely jäisi jäsenvaltioiden tehtäväksi. Toisena vaihtoehtona oli se, että yhteisön tasolla käsitellään ainoastaan ympäristölaatinormeja. Kolmantena vaihtoehtona oli se, että ehdotuksessa käsitellään sekä ympäristölaatinormeja että päästöjen hallinnan erityisiä lisätoimia. Ympäristölaatinormien osalta päätettiin aikaisessa vaiheessa, että ne olisi asetettava yhteisön tasolla, koska vesipolitiikan puitedirektiivissä edellytetään erityisesti yhdenmukaisuutta muun yhteisön lainsäädännön kanssa. Tämän vuoksi valmistelun aikana on tarkasteltu useita mahdollisuuksia (katso vaikutustenarviointiraportti). Pilaantumisen hallintatoimien osalta päätettiin, että erityisistä lisätoimenpiteistä huolehtivat jäsenvaltiot, koska tämän katsottiin olevan kustannustehokkainta ja parhaimmassa suhteessa tavoitteeseen. Lisäksi EU:ssa on voimassa (tai valmisteilla) suuri määrä päästöjen hallintaa koskevaa lainsäädäntöä, joka edesauttaa huomattavasti vesipolitiikan puitedirektiivin prioriteettiaineita koskevien tavoitteiden saavuttamista.

Vaikutusten arvioinnissa esitetään tarkemmin tulokset, jotka koskevat kunkin edellä esitetyn vaihtoehdon sosioekonomisia vaikutuksia ja ympäristöhyötyjä.

3) EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

• Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus

Ehdotetun direktiivin tärkeimmät osat ovat tiivistetysti seuraavat:

- ympäristölaatonormien määrittäminen, kuten vesipolitiikan puitedirektiivin 16 artiklan 7 kohdassa edellytetään, mukaan luettuina ylitysten siirtymäalueet,
- selvitys päästöistä ja häviöistä, jotta voidaan tarkistaa, saavutetaanko vähennys- tai lopetustavoitteet,
- puitedirektiivin liitteessä IX lueteltujen johdannaisdirektiivien kumoamista ja tähän liittyvää siirtymäkautta koskevat säännökset, kuten puitedirektiivin 16 artiklan 10 kohdassa esitetään,
- vaarallisten prioriteettiaineiden yksilöiminen 14:stä tarkasteltavana olevasta aineesta, kuten päätöksessä 2455/2001/EY edellytetään.

• Oikeusperusta

Tämän direktiivin säännökset liittyvät pääasiassa ympäristönsuojeluun, joten oikeusperustaksi on valittu perustamissopimuksen 175 artiklan 1 kohta yhdenmukaisesti vesipolitiikan puitedirektiivin kanssa.

• Toissijaisuusperiaate

Toissijaisuusperiaatetta sovelletaan siltä osin kuin ehdotus ei kuulu yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan.

Ehdotuksen tavoitteita ei voida saavuttaa riittäväällä tavalla pelkästään jäsenvaltioiden toimin seuraavista syistä:

Tällä hetkellä useimpia prioriteettiaineita säännellään kansallisilla ympäristölaatonormeilla, jotka vaihtelevat huomattavasti. Jotta voitaisiin varmistaa samantasoinen ympäristönsuojelu kaikissa jäsenvaltioissa sekä samanlaiset toimintaedellytykset taloudellisille toimijoille, ympäristölaatonormit olisi määritettävä yhteisön tasolla.

Jos ympäristölaatonormeja ei asetettaisi yhteisön tasolla, jäsenvaltioiden olisi määritettävä kansalliset ympäristölaatonormit vuoden 2006 loppuun mennessä. Komissio pitää tässä asiassa parempana yhteisön toimia ja odottaa sen vuoksi ehdotusta koskevan yhteispäätösmenettelyn tuloksia ennen kuin se edellyttää, että jäsenvaltiot panevat täytäntöön edellä mainitun vaatimuksen.

Ympäristölaatonormien asettaminen yhteisön tasolla vähentää myös jäsenvaltioiden hallinnollisia rasitteita. Lisäksi rajat ylittävien pintavesien kemialliseen pilaantumiseen voidaan tarttua ainoastaan yhteisillä rajat ylittävillä toimilla.

Tämä ehdotus rajoittuu ympäristölaatonormien määrittämiseen yhteisön tasolla. Pilaantumisen hallinnan erityiset lisätoimet jätetään jäsenvaltioille, koska voimassa on

useita yhteisön säädöksiä, joita on sovellettava vesipolitiikan puitedirektiivin 16 artiklan 6 kohdan ja 8 kohdan vaatimusten noudattamiseksi.

Ehdotus noudattaa näin ollen toissijaisuusperiaatetta.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotettu säädös on direktiivi. Siinä säädetään ympäristölaatu normeista, jotka on saavutettava vuoteen 2015 mennessä. Jotta voitaisiin varmistaa oikeasuhtaisuus pilaantumisen vähentämiseen tähtäävissä toimenpiteissä, jäsenvaltioille on jätetty huomattavasti liikkumavaraa sopivan toimenpideyhdistelmän määrittämisessä. Näin voidaan ottaa huomioon alueelliset ja paikalliset olosuhteet.

Kun otetaan huomioon vesipolitiikan puitedirektiivin täytäntöönpanemiseksi jo olemassa olevat laajat toimet sekä suojalauseke, jota sovelletaan, jos tätä ehdotusta ei hyväksytä (vesipolitiikan puitedirektiivin 16 artiklan 8 kohta), voidaan olettaa, että ehdotuksesta ei juurikaan aiheudu rahoitukseen ja hallintoon liittyviä lisärasitteita.

- **Säätelytavan valinta**

Ehdotettu säätelytapa: direktiivi

Selkeyden vuoksi komissio ehdottaa yhtä säädöstä, joka sisältää kaikki vesipolitiikan puitedirektiivin 16 artiklaan liittyvät säännökset. Säädökseksi on valittu direktiivi. Säädös, johon se perustuu, on direktiivi (2000/60/EY), ja toimenpiteet edellyttävät direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä.

4) TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia yhteisön talousarvioon.

5) LISÄTIEDOT

- **Simulaatio, kokeiluvaihe ja siirtymäaika**

Ehdotukseen liittyy siirtymäaika.

- **Yksinkertaistaminen**

Ehdotuksella yksinkertaistetaan lainsäädäntöä.

Ehdotetulla direktiivillä kumotaan viisi direktiiviä (82/176/ETY, 83/513/ETY, 84/156/ETY, 84/491/ETY ja 86/280/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 88/347/ETY, ja 90/415/ETY).

Tämä yksinkertaistaminen merkitsee sitä, että suuresta osasta komission päätökseen 95/337/ETY liittyvistä raportointivelvoitteista tulee tarpeettomia.

- **Lainsäädännön kumoaminen**

Ehdotuksen hyväksymisestä seuraa, että aiempaa lainsäädäntöä kumotaan.

- **Uudelleentarkastelu-, tarkistus- tai raukeamislauseke**

Ehdotus sisältää tarkistuslausekkeen, joka liittyy ympäristölaatunormien asettamiseen. Lisäksi vesipolitiikan puitedirektiivin 19 artiklan 2 kohdassa säädetään direktiivin 2000/60/EY yleisestä tarkistamisesta, joka kattaa 16 artiklan säännökset ja näin ollen tämän direktiivin.

- **Vastaavuustaulukko**

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kirjallisina kansalliset säännökset, joilla direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, sekä kyseisten säännösten ja tämän direktiivin välinen vastaavuustaulukko.

- **Euroopan talousalue**

Ehdotettu toimenpide koskee ETA-sopimuksen soveltamisalaan kuuluvaa alaa, minkä vuoksi se on ulotettava koskemaan Euroopan talousaluetta.

- **Ehdotuksen yksityiskohtainen kuvaus**

1 artikla - Asia - direktiivissä asetetaan ympäristölaatunormit.

2 artikla ja liite I – ympäristölaatunormit: Liitteessä I asetetaan ympäristölaatunormit prioriteettiaineille ja tietyille muille pilaaville aineille sekä annetaan säännökset, joilla valvotaan normien noudattamista. Ympäristölaatunormit asetetaan erikseen sisämaan pintavesille (joet ja järvet) ja muille pintavesille (jokisuiden vaihtumisalueet, rannikkovedet, aluevedet). Liitteessä asetetaan kahdentyyppisiä ympäristölaatunormeja. Vuosittaisilla keskiarvopitoisuuksilla pyritään varmistamaan suojelu pitkäaikaisilta ja kroonisilta vaikutuksilta ja sallituilla enimmäispitoisuuksilla lyhytaikaisilta, välittömiltä ja akuuteilta ekotoksisilta vaikutuksilta. Metallien osalta normien noudattamista koskevia säännöksiä muutetaan niin, että jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon taustapitoisuudet ja biologisen hyötyosuuden. Jäsenvaltioiden on käytettävä pakollisia laskentamenetelmiä, jos komissio on sellaiset määrittänyt. Lisäksi asetetaan ympäristölaatunormit, jotka koskevat tiettyjen aineiden pitoisuuksia eliöstössä. Joitakin ympäristölaatunormeja on mahdollisesti tarkistettava piakkoin yhteisön muun lainsäädännön perusteella parhaillaan suoritettavien riskien arviointien tulosten perusteella. Erityisen todennäköisesti on muutettava nikkeliä ja lyijyä koskevaa väliaikaista ympäristölaatunormia, koska komissio ei ole vielä voinut ottaa huomioon parhaillaan tekeillä olevien riskien arviointien tuloksia.

3 artikla – ylitysten siirtymäalue: päästöjen pistelähteiden läheisyyteen määritetään ylitysten siirtymäalueita niissä vesimuodostumien osissa, joissa ympäristölaatunormeja ei voida noudattaa, koska pilaavien aineiden pitoisuus päästöissä on korkea.

4 artikla – selvitys päästöistä ja häviöistä: Vesipiireistä laaditaan selvitys, jonka avulla

voidaan tarkistaa, että noudatetaan tavoitteita prioriteettiaineiden päästöjen ja häviöiden vähentämisestä sekä vaarallisten prioriteettiaineiden päästöjen ja häviöiden lopettamisesta kerralla tai vähittäin. Määräaika lopettamistavoitteen saavuttamiselle on vuosi 2025.

5 artikla ja liite II - vaarallisten prioriteettiaineiden yksilöiminen: Vesipolitiikan puitedirektiivissä (16 artiklan 3 kohta) edellytetään, että prioriteettiaineista yksilöidään vaaralliset prioriteettiaineet. Päätöksessä 2455/2001/EY esitetään 14 prioriteettiainetta tarkasteltavaksi sen osalta, katsotaanko ne prioriteettiaineiksi vai vaarallisiksi prioriteettiaineiksi. Näistä 14 aineesta kahta esitetään nyt vaarallisiksi prioriteettiaineiksi ja loput 12 vahvistetaan prioriteettiaineiksi.

6, 7 ja 8 artikla: Artikloilla muutetaan ja kumotaan voimassa olevia johdannaisdirektiivejä. Näissä direktiiveissä vahvistetut laatumit sisällytetään tähän ehdotukseen, ja sen vuoksi direktiivit kumotaan tämän direktiivin tullessa voimaan.

9, 10 ja 11 artikla: Säännökset, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, voimaantuloa ja sekä sitä, kenelle direktiivi on osoitettu.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

**ympäristölaatunormeista vesipolitiikan alalla sekä direktiivin 2000/60/EY
muuttamisesta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen¹,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon³,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä⁴,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Pintavesien kemiallinen pilaantuminen on uhka vesiympäristölle ja sen seurauksena voi olla muun muassa akuuttia ja kroonista myrkyllisyyttä vesieliöille, kertymistä ekosysteemiin, luontotyyppien ja biologisen monimuotoisuuden häviämistä sekä uhkia ihmisten terveydelle.
- (2) Kuudennesta ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta 22 päivänä heinäkuuta 2002 tehdyn päätöksen N:o 1600/2002/EY⁵ mukaan ympäristö ja terveys sekä elämänlaatu kuuluvat toimintaohjelman ensisijaisiin ympäristötoimiin, ja erityisesti 7 artiklan 2 kohdan e alakohta edellyttää tarkempaa lainsäädäntöä vesipolitiikan alalla.
- (3) Yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetussa direktiivissä 2000/60/EY⁶ säädetään strategiasta vesien pilaantumisen ehkäisemiseksi, ja direktiivin

¹ EUVL C [...], [...], s. [...].

² EUVL C [...], [...], s. [...].

³ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁴ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁵ EUVL L 242, 10.9.2003, s. 81.

⁶ EYVL L 327, 22.12.2000, s.1. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2455/2001/EY (EYVL L 331, 15.12.2001, s.1.).

16 artiklassa edellytetään erityisiä pilaantumisen hallinnan lisätoimenpiteitä ja ympäristölaatunormien asettamista.

- (4) Vuoden 2000 jälkeen on annettu useita yhteisön säädöksiä, joissa säädetään direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan mukaisista pilaantumisen hallintatoimenpiteistä yksittäisten prioriteettiaineiden osalta. Lisäksi monet muut ympäristönsuojelutoimenpiteet kuuluvat voimassa olevan yhteisön lainsäädännön soveltamisalaan. Ensisijaisesti olisikin pantava täytäntöön voimassa olevat säädökset ja tarkistettava niitä sen sijaan, että säädetään uusista hallintatoimista, jotka saattavat olla päällekkäisiä jo toteutettavien toimien kanssa.
- (5) Direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 6 kohdassa ja 8 artiklassa tarkoitetun piste- ja hajakuormituslähteistä peräisin olevien prioriteettiaineiden päästöjen hallinnan osalta vaikuttaa kustannustehokkaammalta ja oikeasuhteisemmalta, että jäsenvaltiot muun voimassa olevan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanon lisäksi sisällyttävät asianmukaisia hallintatoimia kullekin vesipiirille direktiivin 2000/60/EY 11 artiklan mukaisesti laadittaviin toimenpideohjelmiin.
- (6) Vesipolitiikan alan prioriteettiaineiden luettelon vahvistamisesta ja direktiivin 2000/60/EY muuttamisesta 20 päivänä marraskuuta 2001 tehdyssä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 2455/2001/EY⁷ vahvistetaan ensimmäinen prioriteettiaineiden luettelo, joka sisältää 33 ainetta tai aineryhmää, joiden katsotaan ensisijaisesti edellyttävän toimia yhteisön tasolla. Tietty näistä prioriteettiaineista on määritelty vaarallisiksi prioriteettiaineiksi, joiden päästöt ja häviöt on lopetettava vaiheittain tai kerralla. Jotkin aineet ovat arvioitavana ja ne olisi luokiteltava.
- (7) Yhteisön edun kannalta ja pintavesien suojelua koskevan sääntelyn tehostamiseksi on asianmukaista, että yhteisön tasolla asetetaan ympäristölaatunormit prioriteettiaineiksi luokitelluille pilaaville aineille ja jäsenvaltioiden tehtäväksi jää antaa tarvittaessa muita pilaavia aineita koskevat määräykset kansallisella tasolla, sanotun kuitenkin rajoittamatta asiaa koskevien yhteisön sääntöjen soveltamista. Prioriteettiaineiden luetteloon ei kuitenkaan sisälly kahdeksaa pilaavaa ainetta, jotka kuuluvat direktiivin 76/464/ETY liitteen luetteloon I sisältyvien tiettyjen vaarallisten aineiden päästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 12 päivänä kesäkuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/280/ETY⁸ soveltamisalaan ja jotka muodostavat osan niiden aineiden ryhmästä, joiden osalta hyvä kemiallinen tila olisi saavutettava vuoteen 2015 mennessä. Näille pilaaville aineille asetetut yhteiset normit ovat kuitenkin osoittautuneet hyödyllisiksi, ja on syytä säilyttää niiden normeja koskeva sääntely yhteisön tasolla.
- (8) Tämän vuoksi tämänhetkisistä ympäristön laatutavoitteita koskevista säännöksistä, jotka sisältyvät kloorialkalelektrolyysiteollisuuden elohopeapäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 22 päivänä maaliskuuta 1982 annettuun neuvoston direktiiviin 82/176/ETY⁹, kadmiumpäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 26 päivänä syyskuuta 1983 annettuun neuvoston direktiiviin 83/513/ETY¹⁰, muiden alojen kuin kloorialkalelektrolyysiteollisuuden elohopeapäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista

⁷ EYVL L 331, 15.12.2001, s.1.

⁸ EYVL L 181, 4.7.1986, s. 16. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/692/ETY (EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48).

⁹ EYVL L 81, 27.3.1982, s. 29. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/692/ETY.

¹⁰ EYVL L 291, 21.10.1983, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/692/ETY.

8 päivänä maaliskuuta 1984 annettuun neuvoston direktiiviin 84/156/ETY¹¹, heksakloorisykloheksaanipäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 9 päivänä lokakuuta 1984 annettuun neuvoston direktiiviin 84/491/ETY¹² sekä direktiiviin 86/280/ETY, tulee tarpeettomia ja ne olisi poistettava.

- (9) Vesiympäristö voi kärsiä kemiallisesta pilaantumisesta sekä lyhyellä että pitkällä aikavälillä, ja sen vuoksi ympäristölaatonormien määrittämisen perusteena olisi käytettävä sekä akuutteja että kroonisia vaikutuksia koskevia tietoja. Sen varmistamiseksi, että vesiympäristöä ja ihmisten terveyttä suojellaan riittävästi, olisi määritettävä vuosikeskiarvoihin perustuvat laatonormit sellaisella tasolla, että varmistetaan suojelu pitkäaikaiselta altistumiselta, sekä sallitut enimmäispitoisuudet, joilla varmistetaan suojelu lyhytaikaiselta altistumiselta.
- (10) Koska yhteisön tasolla ei ole käytettävissä kattavia ja luotettavia tietoja prioriteettiaineiden pitoisuuksista eliöstössä tai sedimentissä ja pintavesiä koskevat tiedot näyttävät muodostavan riittävän perustan kattavalle suojelulle ja pilaantumisen tehokkaalle hallinnalle, ympäristölaatonormien arvot olisi tässä vaiheessa määritettävä ainoastaan pintavesille. Heksaklooribentseenin, heksaklooributadieenin ja elohopean osalta ei kuitenkaan ole mahdollista varmistaa suojelua välillisiltä vaikutuksilta ja sekundaariselta myrkytykseltä sillä, että asetetaan ainoastaan pintavesien ympäristölaatonormit yhteisön tasolla. Tämän vuoksi näissä tapauksissa olisi määritettävä ympäristölaatonormit eliöstöä varten. Jotta jäsenvaltioille jäisi liikkumavaraa toimia oman seurantastrategiansa mukaisesti, niiden olisi voitava joko suorittaa seuranta kyseisten ympäristölaatonormien osalta ja valvoa niitä eliöstössä tai muuntaa ne pintavesien ympäristölaatonormeiksi. Lisäksi jäsenvaltioiden tehtävänä on määrittää ympäristölaatonormit sedimentille tai eliöstölle, kun se on tarpeen ja asianmukaista yhteisön tasolla määritettyjen ympäristölaatonormien täydentämiseksi. Koska sedimentit ja eliöstö ovat edelleen merkittäviä matriiseja, kun jäsenvaltiot seuraavat tiettyjä aineita arvioidakseen ihmisten toimien pitkäaikaisia vaikutuksia ja suuntauksia, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että pilaantumisen tämänhetkiset tasot eliöstössä ja sedimenteissä eivät nouse.
- (11) Lyijyn, nikkelin ja niiden yhdisteiden osalta keskusteluja riskien arvioinnista ei ole vielä saatu päätökseen Euroopan kemikaalivirastossa ja Yhteisessä tutkimuskeskuksessa, ja näin ollen ei ole mahdollista määrittää lopullisia laatonormeja kyseisiä aineita varten. Tämän vuoksi on tarpeen ilmaista selkeästi normien väliaikainen luonne.
- (12) Jäsenvaltioiden on noudatettava ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta annettua neuvoston direktiiviä 98/83/EY¹³ ja hoidettava juomaveden ottoon käytettäviä pintavesiä direktiivin 2000/60/EY 7 artiklan mukaisesti. Tämä direktiivi olisi sen vuoksi pantava täytäntöön rajoittamatta vaatimuksia, joiden mukaan on noudatettava tiukempia normeja.
- (13) On mahdollista, että ympäristölaatonormeja ei voida noudattaa päästöjen pistelähteiden läheisyydessä, koska päästöissä olevat pilaavien aineiden pitoisuudet

¹¹ EYVL L 74, 17.3.1984, s. 49. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/692/ETY.

¹² EYVL L 274, 17.10.1984, s. 11. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/692/ETY.

¹³ EUVL L 330, 5.12.1998, s.32.

ovat yleensä korkeampia kuin taustapitoisuudet vedessä. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden olisi voitava ottaa tämä huomioon, kun ne valvovat ympäristölaatunormien noudattamista, määrittämällä ylitysten siirtymäalue kutakin relevanttia päästöä kohti. Sen varmistamiseksi, että nämä alueet ovat rajallisia, niiden määrittämisessä on sovellettava direktiivin 2000/60/EY 10 artiklaa ja muita asiaa koskevia yhteisön lainsäädännön säännöksiä. Koska käsittelytekniikoiden kehittyminen ja teknologiset innovaatiot, kuten paras käytettävissä oleva tekniikka, voivat tulevaisuudessa mahdollistaa pilaavien aineiden vähentämisen päästölähteiden läheisyydessä, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että ylitysten siirtymäalueita pienennetään vastaavasti.

- (14) On tarpeen tarkistaa, että noudatetaan tavoitteita, joiden mukaan aineiden käyttö on lopetettava kerralla tai vaiheittain tai sitä on vähennettävä, kuten direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa säädetään, sekä varmistaa avoimuus näiden velvoitteiden noudattamisen arvioinnissa erityisesti ihmisten toimista aiheutuvien merkittävien ja ei-merkittävien päästöjen ja häviöiden osalta. Aikataulu päästöjen ja häviöiden lopettamiselle kerralla tai vaiheittain taikka niiden vähentämiseksi voidaan laatia ainoastaan niitä koskevan selvityksen yhteydessä. Olisi oltava myös mahdollista arvioida direktiivin 4 artiklan 4 kohdan – 7 artiklan soveltamista. Lisäksi tarvitaan asianmukainen väline, jolla määritetään luonnonaineiden tai luonnon prosesseissa syntyvien aineiden häviöiden määrä; näissä tapauksissa on mahdotonta lopettaa kerralla tai vähittäin aineiden pääsy ympäristöön kaikista mahdollisista lähteistä. Näiden tarpeiden huomioon ottamiseksi kunkin jäsenvaltion olisi laadittava jokaisen alueellaan sijaitsevan vesipiirin osalta selvitys päästöistä ja häviöistä.
- (15) Jotta voidaan välttää työn päällekkäisyys kyseisiä selvityksiä laadittaessa ja varmistaa selvitysten yhdenmukaisuus muiden pintavesien suojelun alalla käytettävien välineiden kanssa, jäsenvaltioiden olisi käytettävä direktiivin 2000/60/EY ja epäpuhtauksien päästöjä ja siirtoja koskevan eurooppalaisen rekisterin perustamisesta ja neuvoston direktiivien 91/689/ETY ja 96/61/EY muuttamisesta 18 päivänä tammikuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 166/2006¹⁴ mukaisesti kerättyjä tietoja.
- (16) Jotta jäsenvaltioiden tarpeet voitaisiin ottaa huomioon paremmin, jäsenvaltioiden olisi voitava valita sopiva vuoden pituinen viitejakso selvityksen perustietojen mittaamiseksi. Olisi kuitenkin otettava huomioon se, että torjunta-aineiden käytöstä aiheutuvat häviöt voivat vaihdella huomattavasti vuodesta toiseen, koska aineiden käyttömäärät voivat olla erilaisia esimerkiksi erilaisten ilmasto-olosuhteiden vuoksi. Tämän vuoksi kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY¹⁵ soveltamisalaan kuuluvien tiettyjen aineiden osalta jäsenvaltioiden olisi voitava valita kolmen vuoden viitejakso.

¹⁴ EYVL L 33, 4.2.2006, s. 1.

¹⁵ EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2006/19/EY (EYVL L 44, 15.2.2006, s. 15).

- (17) Selvityksen optimoimiseksi on syytä asettaa määräaika, johon mennessä komissio tarkistaa, ovatko jäsenvaltiot toteuttaneet kaikki toimenpiteet direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdan tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (18) Perusteet hitaasti hajoavien, eliöstöön kertyvien sekä myrkyllisten aineiden sekä direktiivissä 2000/60/EY tarkoitettujen muiden aineiden, jotka antavat aiheutta huoleen, erityisesti erittäin hitaasti hajoavien ja eliöstöön erittäin paljon kertyvien aineiden, yksilöimiselle sisältyvät riskinarviointia koskevaan tekniseen ohjeasiakirjaan, jolla tuetaan neuvoston direktiivin 67/548/ETY mukaisesti ilmoitettujen aineiden ihmisille ja ympäristölle aiheuttamien vaarojen arviointiperiaatteiden vahvistamisesta 20 päivänä heinäkuuta 1993 annettua komission direktiiviä 93/67/ETY¹⁶, olemassa olevien aineiden ihmisille ja ympäristölle aiheuttamien riskien arviointia koskevien periaatteiden vahvistamisesta neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93 mukaisesti 28 päivänä kesäkuuta 1994 annettua komission asetusta (EY) N:o 1488/94¹⁷ ja biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 98/8/EY¹⁸. Yhteisön eri säädösten yhdenmukaisuuden varmistamiseksi olisi sovellettava ainoastaan näitä perusteita aineisiin, joita tarkastellaan päätöksen 2455/2001 mukaisesti, ja direktiivin 2000/60/EY liite X olisi muutettava ja korvattava vastaavasti.
- (19) Direktiivin 2000/60/EY liitteessä IX luetelluissa direktiiveissä säädetyt velvoitteet sisältyvät jo ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annettuun neuvoston direktiiviin 96/61/EY¹⁹ sekä direktiivin 2000/60/EY 8 ja 10 artiklaan ja 11 artiklan 3 kohdan g ja h alakohtaan sekä muihin direktiivin 2000/60/EY säännöksiin, ja ainakin sama suojelun taso turvataan, jos ympäristölaatumormit säilytetään tai niitä tarkistetaan. Jotta varmistetaan yhdenmukainen lähestymistapa pintavesien kemialliseen pilaantumiseen sekä yksinkertaistetaan ja selvennetään voimassa olevaa yhteisön lainsäädäntöä kyseisellä alalla, on tarpeen kumota direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 10 kohdan nojalla 2012 alkaen direktiivi 82/176/ETY, direktiivi 83/513/ETY, direktiivi 84/156/ETY, direktiivi 84/491/ETY ja direktiivi 86/280/ETY.
- (20) Direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 5 kohdassa tarkoitettut suositukset, erityisesti myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevän tiedekomitean suositukset, on otettu huomioon.
- (21) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitteita, eli ympäristölaatumormien asettamista vesiä varten, vaan ne voidaan pintavesien saman suojelun tason säilyttämiseksi kaikkialla yhteisössä saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

¹⁶ EYVL L 227, 8.9.1993, s. 9-18.

¹⁷ EYVL L 161, 29.6.1994, s. 3.

¹⁸ EYVL L 123, 24.4.1998, s. 1.

¹⁹ EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26.

- (22) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY²⁰ mukaisesti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Asia

Tässä direktiivissä asetetaan prioriteettiaineiden ja tiettyjen muiden pilaavien aineiden ympäristönlautunormit.

2 artikla

Ympäristönlautunormit

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden pintavesien koostumus noudattaa liitteen I osassa A vahvistettuja vuosikeskiarvoina ja sallittuina enimmäispitoisuuksina ilmaistuja prioriteettiaineiden ympäristönlautunormeja sekä liitteen I osassa B esitettyjä pilaavien aineiden ympäristönlautunormeja.

Jäsenvaltioiden on varmistettava ympäristönlautunormien noudattaminen liitteen I osassa C säädettyjen vaatimusten mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava direktiivin 2000/60/EY 8 artiklan mukaisesti suoritettavan veden tilan seurannan perusteella, että liitteen I osassa A ja B lueteltujen aineiden pitoisuudet sedimentissä ja eliöstössä eivät nouse.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraavat heksaklooribentseenin, heksaklooributadieenin ja elohopean pitoisuudet eivät ylitä kalojen, nilviäisten, äyriäisten ja muiden eliöiden kudoksissa (märkäpainossa):
 - a) 10 µg/kg heksaklooribentseenin osalta,
 - b) 55 µg/kg heksaklooributadieenin osalta,
 - c) 20 µg/kg for metyylielohopean osalta.

Jotta voitaisiin seurata sitä, että ensimmäisessä alakohdassa lueteltujen aineiden ympäristönlautunormeja noudatetaan, jäsenvaltioiden on joko otettava käyttöön vesien osalta tiukempi normi, jolla korvataan liitteen I osassa A mainittu normi, tai asetettava lisänormi eliöstöä varten.

4. Komissio tarkastelee teknistä ja tieteellistä edistystä, mukaan luettuina direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen riskinarviointien päätelmät, ja ehdottaa tarvittaessa tämän direktiivin liitteen I osassa A ja B säädettyjen ympäristönlautunormien tarkistamista.

²⁰ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

5. Komissio voi määrittää tämän direktiivin liitteen I osassa C olevan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut pakolliset laskentamenetelmät direktiivin 2000/60/EY 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3 artikla

Ylitysten siirtymäalue

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä ylitysten siirtymäalueet, joilla yhden tai usean pilaavan aineen pitoisuudet voivat ylittää kyseisiä aineita koskevat ympäristölaatunormit sikäli kun ne eivät vaikuta siihen, että muu osa pintavesimuodostumasta on kyseisten normien mukainen.
2. Jäsenvaltioiden on kussakin tapauksessa rajattava ne päästölähteiden läheisyydessä sijaitsevien pintavesimuodostumien osat, jotka luokitellaan ylitysten siirtymäalueeksi, ottaen huomioon tähän vaikuttavat yhteisön lainsäädännön säännökset.

Jäsenvaltioiden on sisällytettävä kuvaus kunkin alueen rajaamisesta direktiivin 2000/60/EY 13 artiklassa tarkoitettuihin vesipiirien hoitosuunnitelmiin.

3. Jäsenvaltioiden on tarkasteltava uudelleen direktiivissä 96/61/EY tarkoitetut luvat tai direktiivin 2000/60/EY 11 artiklan 3 kohdan g alakohdassa tarkoitettu ennalta tapahtuva sääntely, jotta voitaisiin vähitellen pienentää kutakin 1 kohdassa tarkoitettua ylitysten siirtymäaluetta, joka on määritetty sellaisessa vesimuodostumassa, johon prioriteettiaineiden päästöt vaikuttavat.
4. Komissio voi direktiivin 2000/60/EY 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistaa menetelmän, jota jäsenvaltiot käyttävät ylitysten siirtymäalueiden määrittämiseen.

4 artikla

Selvitys päästöistä ja häviöistä

1. Jäsenvaltioiden on direktiivin 2000/60/EY 5 ja 8 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 166/2006 mukaisesti kerättyjen tietojen perusteella laadittava selvitys kaikkien liitteen I osassa A ja B lueteltujen prioriteettiaineiden ja pilaavien aineiden päästöistä ja häviöistä kunkin alueellaan sijaitsevan vesipiirin tai sen osan osalta.

2. Viitejakso pilaavien aineiden mitatuille arvoille, jotka merkitään 1 kohdassa tarkoitettuihin selvityksiin, on yksi vuosi vuosina 2007–2009.

Direktiivin 91/414/ETY soveltamisalaan kuuluvien prioriteettiaineiden tai pilaavien aineiden osalta arvot voidaan kuitenkin laskea vuosien 2007, 2008 ja 2009 keskiarvoina.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti laaditut selvitykset, mukaan luettuina niitä koskevat viitejaksot, komissiolle yhdessä direktiivin 2000/60/EY 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettavien vesipiirien hoitosuunnitelmien kanssa.

4. Jäsenvaltioiden on ajantasaistettava selvityksensä direktiivin 2000/60/EY 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen analyysien tarkistusten yhteydessä.

Viitejakso arvojen määrittämiseksi ajantasaistetuissa selvityksissä on vuosi, joka edeltää kyseisen analyysin saattamista päätökseen. Direktiivin 91/414/ETY soveltamisalaan kuuluvien prioriteettiaineiden tai pilaavien aineiden osalta arvot voidaan kuitenkin laskea keskiarvoina kolmelta vuodelta, jotka edeltävät analyysin saattamista päätökseen.

Jäsenvaltioiden on julkaistava ajantasaistetut selvitykset direktiivin 2000/60/EY 13 artiklan 7 kohdan mukaisesti ajantasaistetuissa vesipiirien hoitosuunnitelmissaan.

5. Komission on varmistettava, että selvityksessä mainitut päästöt ja häviöt ovat vuoteen 2025 mennessä direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa säädettyjen vähentämisen- tai lopettamisvelvoitteiden mukaisia.
6. Komissio voi direktiivin 2000/60/EY 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määrittää menetelmän, jota jäsenvaltiot käyttävät selvitysten laatimiseen.

5 artikla

Direktiivin 2000/60/EY muuttaminen

Korvataan direktiivin 2000/60/EY liite X tämän direktiivin liitteellä II.

6 artikla

Direktiivien 82/176/ETY, 83/513/ETY, 84/156/ETY ja 84/491/ETY muuttaminen

Poistetaan liite II direktiivistä 82/176/ETY, 83/513/ETY, 84/156/ETY ja 84/491/ETY.

7 artikla

Direktiivin 86/280/ETY muuttaminen

Poistetaan otsikko B direktiivin 86/280/ETY osasta I – XI.

8 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan direktiivit 82/176/ETY, 83/513/ETY, 84/156/ETY, 84/491/ETY ja 86/280/ETY 22 päivästä joulukuuta 2012.
2. Ennen 22 päivää joulukuuta 2012 jäsenvaltiot voivat harjoittaa seurantaa ja raportointia direktiivin 2000/60/EY 5, 8 ja 15 artiklan mukaisesti sen sijaan, että ne noudattaisivat tämän osalta 1 kohdassa tarkoitettuja direktiivejä.

9 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [18 kuukautta tämän direktiivin voimaantulon jälkeen]. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisena nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

10 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

11 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

**LIITE I: PRIORITEETTI-AINEIDEN SEKÄ TIETTYJEN MUIDEN PILAAVIEN
AINEIDEN YMPÄRISTÖNLAATUNORMIT**

OSA A: Prioriteettiaineiden ympäristölaatunormit (EQS) pintavesissä

AA: vuosikeskiarvo

MAC: sallittu enimmäispitoisuus

Yksikkö: [µg/l].

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
N:o	Aineen nimi	CAS-numero	AA-EQS ²¹ Sisämaan pintavedet	AA-EQS ²¹ Muut pintavedet	MAC- EQS ²² Sisämaan pintavedet	MAC- EQS ²² Muut pintavedet
(1)	alakloori	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7
(2)	antraseeni	120-12-7	0,1	0,1	0,4	0,4
(3)	antratsiini	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0
(4)	bentseeni	71-43-2	10	8	50	50
(5)	pentabromidifenyylieetteri ²³	32534-81-9	0,0005	0,0002	<i>ei sovelleta</i>	<i>ei sovelleta</i>
(6)	Kadmium ja kadmiumyhdisteet <i>(veden kovuusluokasta riippuen)²⁴</i>	7440-43-9	≤ 0,08 (luokka 1) 0,08 (luokka 2) 0,09 (luokka 3) 0,15 (luokka 4) 0,25 (luokka 5)	0,2	≤ 0,45 (luokka 1) 0,45 (luokka 2) 0,6 (luokka 3) 0,9 (luokka 4) 1,5 (luokka 5)	
(7)	C ₁₀₋₁₃ -kloorialkaanit	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4
(8)	klorfenvinfossi	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3

²¹ Tämä parametri on vuosikeskiarvona (EQS-AA) ilmaistu ympäristölaatunormi.

²² Tämä parametri on sallittuna enimmäispitoisuutena (EQS-MAC) ilmaistu ympäristölaatunormi. Kun parametrin MAC-EQS kohdalle on merkitty ”ei sovelleta”, AA-EQS-arvot tarjoavat suojan myös lyhytaikaisilta pilaantumishuipuilta, koska ne ovat merkittävästi alhaisempia kuin akuutin myrkyllisyyden perusteella johdetut arvot.

²³ Päätöksessä 2455/2001/EY mainittuihin bromattuihin difenyylieettereihin (N:o 5) kuuluvien prioriteettiaineiden osalta EQS määritetään ainoastaan pentabromidifenyylieetteriä varten.

²⁴ Kadmiumin ja kadmiumyhdisteiden (N:o 6) osalta EQS-arvot voivat riippua veden kovuudesta, jossa on viisi luokkaa: (luokka 1: <40 mg CaCO₃/l, luokka 2: 40 – <50 mg CaCO₃/l, luokka 3: 50 – <100 mg CaCO₃/l, luokka 4: 100 – <200 mg CaCO₃/l ja luokka 5: ≥200 mg CaCO₃/l).

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
N:o	Aineen nimi	CAS-numero	AA-EQS ²¹ Sisämaan pintavedet	AA-EQS ²¹ Muut pintavedet	MAC- EQS ²² Sisämaan pintavedet	MAC- EQS ²² Muut pintavedet
(9)	klorpyrifossi	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1
(10)	1,2-dikloorietaani	107-06-2	10	10	<i>ei sovelleta</i>	<i>ei sovelleta</i>
(11)	dikloorimetaani	75-09-2	20	20	<i>ei sovelleta</i>	<i>ei sovelleta</i>
(12)	di(2-etyyliheksyyli)ftalaatti (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	<i>ei sovelleta</i>	<i>ei sovelleta</i>
(13)	diuroni	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8
(14)	endsulfaani	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004
(15)	fluoranteeni	206-44-0	0,1	0,1	1	1
(16)	heksaklooribentseeni	118-74-1	0,01	0,01	0,05	0,05
(17)	heksaklooributadieeni	87-68-3	0,1	0,1	0,6	0,6
(18)	heksakloorisykloheksaani	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02
(19)	isoproturoni	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0
(20)	lyijy ja lyijyyhdisteet	7439-92-1	7,2	7,2	<i>ei sovelleta</i>	<i>ei sovelleta</i>
(21)	elohopea ja elohopeayhdisteet	7439-97-6	0,05	0,05	0,07	0,07
(22)	naftaleeni	91-20-3	2,4	1,2	<i>ei sovelleta</i>	<i>ei sovelleta</i>
(23)	nikkeli ja nikkeliyhdisteet	7440-02-0	20	20	<i>ei sovelleta</i>	<i>ei sovelleta</i>
(24)	nonyylifenolit	25154-52-3	0,3	0,3	2,0	2,0
(25)	oktyylifenolit	1806-26-4	0,1	0,01	<i>ei sovelleta</i>	<i>ei sovelleta</i>

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
N:o	Aineen nimi	CAS-numero	AA-EQS ²¹ Sisämaan pintavedet	AA-EQS ²¹ Muut pintavedet	MAC- EQS ²² Sisämaan pintavedet	MAC- EQS ²² Muut pintavedet
(26)	pentaklooribentseeni	608-93-5	0,007	0,0007	<i>ei sovelleta</i>	<i>ei sovelleta</i>
(27)	pentakloorifenoli	87-86-5	0,4	0,4	1	1
(28)	polyaromaattiset hiilivedyt ²⁵	<i>ei sovelleta</i>	<i>ei sovelleta</i>	<i>ei sovelleta</i>	<i>ei sovelleta</i>	<i>ei sovelleta</i>
	bentso(a)pyreeni	50-32-8	0,05	0,05	0,1	0,1
	bentso(b)fluoranteeni	205-99-2	Σ=0,03	Σ=0,03	<i>ei sovelleta</i>	<i>ei sovelleta</i>
	bentso(k)fluoranteeni	207-08-9				
	bentso(g,h,i)peryleeni	191-24-2	Σ=0,002	Σ=0,002	<i>ei sovelleta</i>	<i>ei sovelleta</i>
	indeno(1,2,3-cd)pyreeni	193-39-5				
(29)	simatsiini	122-34-9	1	1	4	4
(30)	tributyylitinayhdisteet	688-73-3	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015
(31)	triklooribentseenit (kaikki isomeerit)	12002-48-1	0,4	0,4	<i>ei sovelleta</i>	<i>ei sovelleta</i>
(32)	trikloorimetaani	67-66-3	2,5	2,5	<i>ei sovelleta</i>	<i>ei sovelleta</i>
(33)	trifluraliini	1582-09-8	0,03	0,03	<i>ei sovelleta</i>	<i>ei sovelleta</i>

²⁵

Polyaromaattisiin hiilivetyihin (N:o 28) kuuluvien prioriteettiaineiden osalta on noudatettava kutakin yksittäistä ympäristölaatu normia. Toisin sanoen bentso(a)pyreenin pitoisuuden on noudatettava ympäristölaatu normia, bentso(b)fluoranteenin ja bentso(k)fluoranteenin yhteenlasketun pitoisuuden on noudatettava ympäristölaatu normia ja bentso(g,h,i)peryleenin ja indeno(1,2,3-cd)pyreenin yhteenlasketun pitoisuuden on noudatettava ympäristölaatu normia.

OSA B: Muiden pilaavien aineiden ympäristölaatu­normit (EQS)

AA: vuosikeskiarvo

MAC: sallittu enimmäispitoisuus

Yksikkö: [µg/l].

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
N:o	Aineen nimi	CAS-numero	AA-EQS ²¹ Sisämaan pintavedet	AA-EQS ²¹ Muut pintavedet	MAC-EQS ²² Sisämaan pintavedet	MAC-EQS ²² Muut pintavedet
(1)	Kokonais-DDT ²⁶	<i>ei sovelleta</i>	0,025	0,025	<i>ei sovelleta</i>	<i>ei sovelleta</i>
	para-para-DDT	50-29-3	0,01	0,01	<i>ei sovelleta</i>	<i>ei sovelleta</i>
(2)	aldriini	309-00-2	Σ=0,010	Σ=0,005	<i>ei sovelleta</i>	<i>ei sovelleta</i>
(3)	dieldriini	60-57-1				
(4)	endriini	72-20-8				
(5)	isodriini	465-73-6				
(6)	hiilitetrakloridi	56-23-5	12	12	<i>ei sovelleta</i>	<i>ei sovelleta</i>
(7)	tetrakloorietyleni	127-18-4	10	10	<i>ei sovelleta</i>	<i>ei sovelleta</i>
(8)	trikloorieteeni	79-01-6	10	10	<i>ei sovelleta</i>	<i>ei sovelleta</i>

²⁶ Kokonais-DDT on isomeerien 1,1,1-trikloori-2, 2-bis (p-kloorifenyyl)etaanin (CAS-numero 50-29-3), 1,1,1-trikloori-2 (o-kloorifenyyl)-2-(p-kloorifenyyl) etaanin (CAS-numero 789-02-6), 1,1-dikloori-2,2 bis (p-kloorifenyyl) etyleenin (CAS-numero 72-55-9) ja 1,1-dikloori-2,2 bis (p-kloorifenyyl) etaanin (CAS-numero 72-54-8) summa.

OSA C: Ympäristölaatunormien noudattaminen

1. Sarake 4 ja 5: Tietyn pintavesimuodostuman osalta vuosikeskiarvona ilmaistua ympäristölaatunormia (EQS-AA) on noudatettu silloin, kun vesimuodostuman kussakin edustavassa seurantapisteessä vuoden eri aikoina mitattujen pitoisuuksien aritmeettinen keskiarvo on normin alapuolella.
2. Sarake 6 ja 7: Tietyn pintavesimuodostuman osalta sallittuna enimmäispitoisuutena (EQS-MAC) ilmaistua ympäristölaatunormia on noudatettu silloin, kun mitattu pitoisuus ei ylitä normia missään vesimuodostuman edustavassa seurantapisteessä.
3. Kadmiumia, lyijyä, elohopeaa ja nikkeliä (jäljempänä ”metalleja”) lukuun ottamatta tässä liitteessä määritetyt ympäristölaatunormit ilmaistaan kokonaispitoisuuksina koko vesinäytteessä. Metallien tapauksessa ympäristölaatunormi viittaa liukoiseen pitoisuuteen eli liuosfaasiin vesinäytteessä, joka on saatu suodattamalla 0,45 µm:n suodattimella tai jonkin muun vastaavan esikäsitteilyn avulla.

Jos metallien luonnolliset taustapitoisuudet ovat korkeampia kuin ympäristölaatunormin arvo tai jos veden kovuus, pH tai muut veden laadun parametrit vaikuttavat metallien biologiseen hyötyosuuteen, jäsenvaltiot voivat ottaa tämän huomioon arvioidessaan seurantatuloksia suhteessa ympäristölaatunormeihin. Tässä tapauksessa 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti määritettyjen laskentamenetelmien käyttö on pakollista.

LIITE II: DIREKTIIVIN 2000/60/EY LIITTEEN X MUUTTAMINEN

Korvataan direktiivin 2000/60/EY liite X seuraavasti:

'LIITE X VESIPOLITIIKAN ALAN PRIORITEETTI-AINEIDEN LUETTELO (*)

Numero	CAS-numero ¹	EU-numero ²	Prioriteettiaineen nimi	Yksilöity vaaralliseksi prioriteetti-aineeksi
(1)	15972-60-8	240-110-8	alakloori	
(2)	120-12-7	204-371-1	antraseeni	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	antratsiini	
(4)	71-43-2	200-753-7	bentseeni	
(5)	ei ole	ei ole	bromatut difenyylietterit (**)	X (***)
(6)	7440-43-9	231-152-8	Kadmium ja kadmiumyhdisteet	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	C ₁₀₋₁₃ -kloorialkaanit (**)	X
(8)	470-90-6	207-432-0	klorfenvinfossi	
(9)	2921-88-2	220-864-4	klorpyrifossi	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dikloorietaani	
(11)	75-09-2	200-838-9	dikloorimetaani	
(12)	117-81-7	204-211-0	di(2-etyyliheksyyli)ftalaatti (DEHP)	
(13)	330-54-1	206-354-4	diuroni	
(14)	115-29-7	204-079-4	endosulfaani	X
	959-98-8	ei ole	(alfa-endosulfaani)	
(15)	206-44-0	205-912-4	fluoranteeni (****)	
(16)	118-74-1	204-273-9	heksaklooribentseeni	X
(17)	87-68-3	201-765-5	heksaklooributadieeni	X

(18)	608-73-1	210-158-9	heksakloorisykloheksaani	X
	58-89-9	200-401-2	(gamma-isomeeri, lindaani)	
(19)	34123-59-6	251-835-4	isoproturoni	
(20)	7439-92-1	231-100-4	lyijy ja lyijy-yhdisteet	
(21)	7439-97-6	231-106-7	elohopea ja elohopeayhdisteet	X
(22)	91-20-3	202-049-5	naftaleeni	
(23)	7440-02-0	231-111-14	nikkeli ja nikkelyhdisteet	
(24)	25154-52-3	246-672-0	nonyylifenolit	X
	104-40-5	203-199-4	(4-(para)-nonyylifenoli)	
(25)	1806-26-4	217-302-5	oktyylifenolit	
	140-66-9	ei ole	(para-tert-oktyylifenolit)	
(26)	608-93-5	210-172-5	pentaklooribentseeni	X
(27)	87-86-5	231-152-8	pentakloorifenoli	
(28)	ei ole	ei ole	polyaromaattiset hiilivedyt	X
	50-32-8	200-028-5	(bentso(a)pyreeni)	
	205-99-2	205-911-9	bentso(b)fluoranteeni	
	191-24-2	205-883-8	(bentso(g,h,i)peryleeni)	
	207-08-9	205-916-6	(bentso(k)fluoranteeni)	
	193-39-5	205-893-2	(indeno(1,2,3-cd)pyreeni)	
(29)	122-34-9	204-535-2	simatsiini	
(30)	688-73-3	211-704-4	tributyylitinayhdisteet	X
	36643-28-4	ei ole	(tributyylitinakationi)	
(31)	12002-48-1	234-413-4	triklooribentseenit	
	120-82-1	204-428-0	(1,2,4-triklooribentseeni)	

(32)	67-66-3	200-663-8	trikloorimetaani (kloroformi)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	trifluraliini	

¹ CAS: Chemical Abstract Services, kemiallinen tiivistelmäpalvelu

² EU-numero: Euroopassa kaupallisessa käytössä olevien kemiallisten aineiden luettelo (European Inventory of Existing Commercial Chemical Substances, EINECS) tai Euroopassa ilmoitettujen kemiallisten aineiden luettelo (European List of Notified Chemical Substances, ELNICS).

(*) Jos on valittu aineryhmä, tyypilliset yksittäiset ryhmän edustajat on lueteltu indikatiivisina parametreinä (suluissa ja ilman numeroa).

(**) Näihin aineryhmiin kuuluu tavallisesti useita yksittäisiä yhdisteitä. Tällä hetkellä soveltuvia indikatiivisia parametrejä ei voida antaa.

(***) Ainoastaan pentabromidifenyylieetteri (CAS-numero 32534-81-9).

(****) Fluoranteeni on luettelossa muiden vaarallisempien polyaromaattisten hiilivetyjen osoittimena.